

בית משפט השלום ברחובות

ת"א 64723-03-22 אורגד נ' מירון

תיק חיצוני:

בפני כבוד השופט ישראל פת

יורם אורגד, עו"ד (בעצמו)

התובע

נגד

אילנית מירון
ע"י ב"כ עוה"ד יהונתן יוסף קלינגר ואלדד בן גיורא

הנתבעת

פסק דין

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18

רקע כללי ותמצית טענות הצדדים בקליפת אגוז

- האם ניתן לראות בפעולה של הסרת חבר מקבוצת WhatsApp (ווטס-אפ) כדי "פרסום" כמובנו בסעיף 2 לחוק איסור לשון הרע, התשכ"ה-1965 (להלן: **חוק איסור לשון הרע** או **החוק**)? זו בתמצית הסוגיה מושא פסק הדין שלפנינו.
  - אחל בסקירת המקרה לגופו ובסקירת תמצית טענות הצדדים.
- הנתבעת והתובע, משתתפים באימוני ספינינג (יחד עם כ-60 חברים אחרים) שאותם מעבירה מאמנת הכושר ומקימת הקבוצה – גב' קרן רוזנבלט-אהרונוביץ' (להלן: **קרן**) בסניף הוד השרון של מועדון הכושר והבריאות מרשת "הולמס פלייס" (להלן: **קבוצת הספינינג**). חברי קבוצת הספינינג התאמנו בעבר בספורטן ובהמשך במועדון ה-JOY, ולאחר שזה נרכש ע"י רשת "הולמס פלייס", הם מתאמנים במסגרת זו (להלן: **מועדון הכושר**). כפי שעולה מכתבי הטענות, חברי הקבוצה משתתפים בקבוצת הספינינג משך תקופה של שנים רבות.
- קרן הקימה ומנהלת את קבוצת הווטס-אפ "ספינינג JOY VIP" (להלן: **הקבוצה** או **קבוצת הווטס-אפ**), שעניינה בהעברת מסרים מידיים, תמונות, מסמכים, קבצים וכיו"ב בין חברי קבוצת הספינינג, והנתבעת מסייעת על ידה ומנהלת את הקבוצה מטעמה של קרן. קרן אף צירפה את התובע ובת זוגו לשעבר, גב' דורית רוזנר, לקבוצה.

בית משפט השלום ברחובות

ת"א 64723-03-22 אורגד נ' מירון

תיק חיצוני:

- 1 3. לטענת התובע, בחלוף כשנה ומחצה ממועד צירופם לקבוצה, ביום 14.3.22, הסירה הנתבעת
2 את התובע ואת בת הזוג מהקבוצה. לטענת התובע, נעשתה פעולת ההסרה ע"י הנתבעת
3 שלא כדין, שלא בסמכות ושלא ברשות של קרן.
4
- 5 4. מכתבי הטענות של הצדדים עולה כי בין התובע לבין מקצת מחברי קבוצת הספינינג וחברי
6 קבוצת הווטס-אפ התגלעה מחלוקת באשר לציונם של מועדים שונים, ובכלל זה, חגי
7 ישראל וימי הולדת, בחגיגות המלוות באכילה ובשתיה, במסגרת קבוצת הספינינג, כאשר
8 לטענת הנתבעת וחברים נוספים, זו התנהלה בהתאם למסורת של שנים בקבוצה וללא כל
9 פגיעה בשיעורים ובאימונים עצמם; ואילו לטענת התובע, הדברים נעשו תוך שילוב של
10 שתיית אלכוהול, ובמהלך האימונים. נקודת השבר התרחשה כאשר קרן יצאה לחופשת
11 לידה ומדריך אחר החליף אותה באימון חברי הקבוצה. באחד המקרים, הגיש התובע מכתב
12 תלונה להנהלת מועדון הכושר ביחס להתנהלות המדריך המחליף, שאפשר ניהול חגיגות
13 כאלו, לטענת התובע, בזמן שיעור הספינינג עצמו. מנגד, התנגדה קבוצת חברים, ובכללם
14 הנתבעת, למעשיו של התובע; והנתבעת (בהתייעצות עם חבר קבוצת הווטס-אפ, בשם עודד
15 ישראלי) פעלה להסרת חברותו של התובע מקבוצת הווטס-אפ. יוער כי לשיטת התובע,
16 מעולם לא התנהל כל עימות אישי בינו לבין הנתבעת והיכרותם היא מאימוני הספינינג
17 המשותפים ומקבוצת הווטס-אפ, כמו גם בהחלפת מילות נימוס, בלבד.
18
- 19 5. לקראת חג הפורים פורסמה הודעה בקבוצה שלפיה חברי הקבוצה מוזמנים לבוא מחופשים
20 (רשות) ובמצב רוח שמח (חובה) ולהביא עמם רעשנים, אביזרים, משקאות בריאות וחיפוי
21 אנרגיה.
- 22 סמוך לאחר פרסום ההודעה הנ"ל, הוצאה בת זוג דאז של התובע, גבי רוזנר, מהקבוצה,
23 וסמוך לאחר מכן הוצא התובע עצמו מהקבוצה.
24 6. בשל הסרתו של התובע מהקבוצה קיבל התובע את הודעה כדלקמן:
- 25 **"אילנית מירון/ ספינינג ג'וי הסירה אותך מהקבוצה"**
26
- 27 7. בהקשר זה מצוין התובע עצמו, בדבריו לפר' הדיון מיום 19.4.23, כי –
28 **"וואטסאפ עשו שינוי. היום אם מישהו עוזב קבוצה רק מנהל הקבוצה רואה את**
29 **זה."** (עמ' 2, ש' 10).
30 כלומר: הודעת ההסרה איננה מטעם המסיר אלא מדובר בהודעה אוטומטית של מערכת
31 הווטס-אפ. יתירה מכך: גם לשיטת התובע, נכון להיום, ההודעה איננה אמור להגיע לעיונו

בית משפט השלום ברחובות

ת"א 64723-03-22 אורגד נ' מירון

תיק חיצוני:

- 1 של איש לבד ממנהל הקבוצה. דא עקא שבמועד ההסרה, קיבלה הודעת ההסרה תפוצה בין
2 חברי הקבוצה, ומכאן התביעה שלפניי.
3
- 4 8. לטענת התובע, לאחר הסרתו מהקבוצה החלו חברי הקבוצה במסע רינונים באשר לנסיבות
5 הוצאתו מהקבוצה, אשר נתמך ולובה ע"י גורם אחר בקבוצה. יוער כבר בשלב זה כי התובע
6 לא טען כי ברשותו ראיות בעניין, באשר התובע כבר הוצא מהקבוצה וממילא כל טענה
7 בדבר רינון וכיו"ב היא בגדר השערה בלבד (אא"כ הומצאה ראיה בעניין וראיה כזו לא
8 צורפה לעניין זה ר' התייחסות מפורשת בהמשך). מכל מקום, בהתאם לסעי' 5.15, לטענת
9 התובע, הדברים לובו ע"י גורם אחר בקבוצה מסיבותיו האישיות. זאת ועוד: התובע עצמו
10 מבהיר בסעי' 5.17 לכתב התביעה כי איננו יכול לדעת מה נכתב עליו ומהי חרושת השמועות
11 לגביו לאחר מעשה. עוד טוען התובע (בסעי' 5.26 לכתב התביעה) כי בעקבות המעשה הוא
12 הפך ללעג וקלס בעיני חברי הקבוצה. יודגש ויובהר בשלב זה כי משעניינו בתביעת לשון
13 הרע הרי שלא די בהעלאת טענה סתמית והשערות בדבר רינונים ולשון הרע לאחר הוצאתו
14 של התובע מהקבוצה, אלא יש להצביע על הפרסום המדוייק של לשון הרע שהופץ. משכך,
15 עניינו, אפוא, במעשה ההסרה עצמו והאם פעולת ההסרה מהווה לשון הרע?! הא ותו לא.
16
- 17 9. בשל הסרתו של התובע מהקבוצה החליט התובע להגיש תביעתו דנא כנגד הנתבעת בדרישה
18 לפיצוי העומד על הסך של 100,000 ₪ בעילת לשון הרע. לדבריו, סכום התביעה הועמד על
19 ידו משיקוליו שלו, באשר לשיטתו, משעניינו בלשון הרע במטרה לפגוע הרי שניתן להעמיד
20 את סכום התביעה ללא הוכחת נזק על סכום הכפול מסכום הפיצוי הרגיל, העומד על הסך
21 של 50,000 ₪, כאשר כפל פיצוי עומד על הסך של 100,000 ש"ח, וכאשר סכום זה מוצמד
22 נכון למועד הגשת התביעה הוא אמור לעמוד על הסך של 148,038 ₪.
- 23 בהקשר זה נקבע בסעי' 7א(ב) לחוק סכום הפיצוי ללא הוכחת נזק כדלקמן:
24 **"במשפט בשל עוולה אזרחית לפי חוק זה רשאי בית המשפט לחייב את הנתבע**
25 **לשלם לנפגע פיצוי שלא יעלה על 50,000 שקלים חדשים, ללא הוכחת נזק."**
- 26 סעי' משנה (ג) קובע כי במקרה שבו הייתה כוונה של המפרסם לפגוע הרי שהנזק יעמוד על
27 כפל הפיצוי הנ"ל כדלקמן:
- 28 **"במשפט בשל עוולה אזרחית לפי חוק זה, שבו הוכח כי לשון הרע פורסמה בכוונה**
29 **לפגוע, רשאי בית המשפט לחייב את הנתבע לשלם לנפגע, פיצוי שלא יעלה על**
30 **כפל הסכום כאמור בסעיף קטן (ב), ללא הוכחת נזק."** (ההדגשות כאן ולהלן –
31 שלי. י"פ).
32 מכל מקום וכאמור לעיל, העמיד התובע את סכום התביעה על הסך של 100,000 ₪ בלבד.

בית משפט השלום ברחובות

ת"א 64723-03-22 אורגד נ' מירון

תיק חיצוני:

10. מנגד, טוענת הנתבעת כי התביעה דנא היא תביעת השתקה. לשיטת הנתבעת, כתב התביעה איננו מגלה כלל עילת תביעה. עיקר טענתה של הנתבעת היא שהתובע איננו יכול להצביע על קיומו של "פרסום" במסגרת מעשה "ההסרה", לא היה פרסום ומעשה ההסרה לא מהווה לשון הרע. לגופו של עניין טוענת הנתבעת, כי הוציאה את התובע מהקבוצה לאחר התנהגות לא הולמת של התובע. עוד מוסיפה הנתבעת, כי הנתבעת ויתר חברי הקבוצה נהגו לחגוג ימי הולדת ואירועים שונים, כאמור, במסגרת האימונים. התובע התלונן בפני הנהלת מועדון הכושר על המדריך שאפשר וכן דרש כי לא יתאפשר לחברי הקבוצה לחגוג את חג הפורים במסגרת קבוצת הספינינג, וזו אכן נדחתה חרף רצונם של כלל חברי הקבוצה. באותו היום הסירה הנתבעת את התובע מהקבוצה. ההוצאה נבעה מנסיונו של התובע לפגוע במרקם הקבוצתי וההווי החברתי על ידי איומים על המדריך שיתלונן עליו בפני הנהלת מועדון הכושר אם יפעל על פי מנהגי הקבוצה.

11. לשיטת הנתבעת, התובע הטריד, שיבש ומנע מהחברים בקבוצה לחגוג. התובע אינו חייב להיות חבר בקבוצת הספינינג ובקבוצת הוויטס-אפ והוא יכול להתאמן עם אנשים אחרים. הוא בחר להתאמן יחד עם אנשים שאינם מעוניינים בחברתו, וזאת, נוכח התנהגותו, ואינו יכול כעת להכריח להשיבו לקבוצה ולאפשר לו להמשיך להטריד אחרים. משכך, טוענת הנתבעת כי גם אם תתקבל הטענה כי עניינו ב"פרסום של לשון הרע" הרי שהפרסום הוא בגדר אמת לאמיתה. עוד טוענת הנתבעת כי התובע רשאי ויכול היה להקים קבוצה חלופית.

12. התובע הגיש כתב תשובה מטעמו, כאשר במסגרתו טען לפגיעה בחופש הביטוי שלו, כאשר הנתבעת (הטוענת כי הגיש תביעת השתקה) היא שמנסה למנוע ממנו להטיל ביקורת בקבוצה. לדבריו, הביטוי "תביעת השתקה" משקף מצב שבו מוגשת תביעה נגד פרט ע"י גוף חזק יותר שהפעילות שהפרט מנהל מנוגדת לאינטרסים שלו. מאידך גיסא, במקרה שלפנינו, לשיטת התובע, הנתבעת, והקליניקה המייצגת אותה, הן הגוף החזק. לגופו של עניין, טוען התובע כי ההתנהלות של חברי הקבוצה בעריכת החגיגות במסגרת האימונים נעשתה בניגוד לכללי מועדון הכושר.

13. בשולי הדברים אפנה לדבריו של התובע במהלך דיון קדם המשפט לפניי, שלפיהם -

"הנתבעת אינה אשמה במקרה הזה מכיוון שהיא הופעלה ע"י גורם אחר, אבל את המעשה היא עשתה ועליה לשאת בתוצאות. זה שלנתבעת אין עמוד שידרה לא פותר (צריך להיות: פוטר. י"פ) אותה מעונש. במבחן התוצאה היא עשתה מה שהיא עשתה. היא הופעלה ע"י אחר בעל אינטרס." (עמ' 1, ש' 14-16 לפר' מיום 19.4.23).

בית משפט השלום ברחובות

ת"א 64723-03-22 אורגד נ' מירון

תיק חיצוני:

1 כלומר: גם לשיטת התובע, אין מדובר במעשה שנעשה בכוונת מכוון. מכל מקום, לשיטת
2 התובע, הנתבעת איננה פטורה מעונש. כך, כלשונו.
3

4

רקע דינוני

5 14. לא אלאה את הקורא בכל טענות הצדדים, באשר בהתאם להחלטתי בפ' הדיון מיום
6 19.4.23, ובהתאם לתקנה 63(ב) לתקנות סדר הדין האזרחי, תשע"ט-2018, ובמטרה לייעל
7 את ההליך, לפשטו ולהחישו, ובהתאם לתקנת משנה 6 לתקנה הנ"ל, הוריתי על מתכונת
8 ניהול ההליך, באופן שבו אברר תחילה האם במעשה "הסרה מקבוצה" יש בו משום
9 "פרסום לשון הרע". בעניין זה נדרשתי לסיכומי הצדדים. בתחילה הוגשו סיכומי התובע,
10 כאשר בעניין זה יוער כי התובע, עורך דין ומהנדס, מייצג את עצמו. לאחר מכן הוגשו
11 סיכומי ב"כ הנתבעת, באמצעות הקליניקה למניעת תביעות השתקה, וכעת לפניי סיכומי
12 תשובה מטעם התובע.

13 לאחר קבלת כלל סיכומי הצדדים והעיון בהם, הוכשרה השעה למתן החלטה בעניין, כאשר
14 אקדים ואומר כי הכרעתי תהא באמצעות פסק דין, נוכח קביעתי כי דינה של התביעה
15 להידחות ולהיות מסולקת על הסף. אבאר את הכרעתי.
16

17 15. בשולי פרק זה אפנה להודעת התובע עצמו (בסיפת תשובתו מיום 16.4.23) לפיה איננו נדרש
18 לעדים נוספים מעבר לשבעת העדים שהנתבעת ביקשה לזמנם (כאשר ביניהם, הנתבעת
19 עצמה, קרן, המאמן המחליף, מתאמנים נוספים בקבוצה ועוד). אמנם במסגרת סיכומי
20 התשובה (סיפת סע' 3) מציע התובע לחקור את קרן ולשמוע מה דעתה באשר למהלך
21 ההוצאה מהקבוצה; אולם כשלעצמי, לא מצאתי צורך בעדות זו. זאת, לאחר שנתתי דעתי
22 לטענת התובע ולפיה קרן לא נתנה את הסכמתה להוצאתו ע"י הנתבעת מהקבוצה. משזו
23 הטענה הרי שהיא איננה מקימה כשלעצמה עילה לתביעת לשון הרע. ודוק: משעניינו
24 בתביעת התובע ללשון הרע בעצם הוצאתו מהקבוצה הרי שאין כל נפקא מינה לטענה בדבר
25 העדר הסכמתה של קרן על מנת להקים עילה של תביעת לשון הרע.

26 נבחן, אפוא, האם אכן עניינו ב"פרסום" של לשון הרע, כהוראת סע' 2 לחוק.
27

28

דיון והכרעה

29

המישור הנורמטיבי

30 16. ראשית, אבהיר את דרך הילוכו של חוק לשון הרע, כמו גם את דרך הילוכי בניתוח הסוגיה
31 שלפניי: כב' השופטת אילה פרוקצ'יה מנתחת את הדברים בתמצית בע"א 89/04, ד"ר יולי
32 נודלמן נ' נתן שרנסקי (4.8.08), פסקה 17. להלן: **עניין נודלמן** ומבהירה כי מהלך הניתוח
33 של טענת הפגיעה בשם הטוב, המולידה עוולה בנויקין ומזכה בפיצוי, בנוי מארבעה שלבים:

בית משפט השלום ברחובות

ת"א 64723-03-22 אורגד נ' מירון

תיק חיצוני:

1 ראשית, יש לפרש את הביטוי, בהקשר אובייקטיבי, ולשאוב ממנו את המשמעות העולה
2 ממנו, על פי אמות מידה מקובלות על האדם הסביר, כאשר בעניין זה נבחנת גם אמירה
3 "בין השורות". שנית, יש לבחון האם על פי משמעות זו, מהווים הדברים "לשון הרע" על
4 פי סעיף 1 לחוק, והאם אופן אמירתם מהווה "פרסום" כמשמעותו על פי מבחני סעיף 2
5 לחוק. בשלב שלישי, יש לבחון את תחולת ההגנות השונות על הפרסום, על פי סעיפים 13
6 עד 15 לחוק. ולבסוף, בשלב הרביעי, אם ממלא הפרסום את תנאי שלושת השלבים
7 הקודמים, נבחנת שאלת הסעדים, ובתוכם שאלת הפיצוי הראוי לתובע. השופטת פרוקציה
8 מדגישה כי על כלל השלבים חולש עקרון האיזון החוקתי בין הזכות לשם טוב ולפרטיות
9 לבין הזכות לחופש ביטוי.

10
11 17. אקדים ואומר כי לטעמי, במקרה שלפניי, לא הוכחה כל אמירה, אפילו לא בין השורות, לא
12 מצאתי כי נאמר או נכתב ע"י הנתבעת איזשהו "ביטוי", וודאי שלא הוכח "פרסום".
13 משכך, התביעה איננה עוברת את שתי המשוכות הראשונות לבחינת עוולה בנוזקין המזכה
14 בפיצוי. נפנה כעת לבחינת הוראות החוק וההלכה הפסוקה.

15
16 18. סעיף 1 לחוק איסור לשון הרע מגדיר מהי לשון הרע, כדלקמן:

- 17 "לשון הרע היא דבר שפרסומו עלול –
18 (1) להשפיל אדם בעיני הבריות או לעשותו מטרה לשנאה, לבוז או ללעג מצדם;
19 (2) לבזות אדם בשל מעשים, התנהגות או תכונות המיוחסים לו;
20 (3) לפגוע באדם במשרתו, אם משרה ציבורית ואם משרה אחרת, בעסקו, במשלח
21 ידו או במקצועו;
22 (4) לבזות אדם בשל גזעו, מוצאו, דתו, מקום מגוריו, גילו, מינו, נטייתו המינית
23 או מוגבלותו;"

24 19. כדי לבחון את התקיימותם של תנאים אלה, קבעה הפסיקה מבחן אובייקטיבי שעל פיו על
25 בית המשפט לבחון כיצד היו מתפרשים הדברים על ידי הקורא הסביר. פרשנות זו תיעשה
26 בהתאם לנסיבות החיצוניות וללשון המשתמעת. וכך נקבע בע"א 28/95 פדרמן נ' טרנר,
27 פ"ד נו(1) 411, 420 (1995):

28 "הבסיס לקביעה אם התקיים לשון הרע אינו תחושתו האישית של הנפגע, שכן
29 המבחן שבאמצעותו ייקבע אם אכן דברים מסוימים שפרסם פלוני עלולים להוות
30 לשון הרע כלפי אדם פלמוני, אינו מבחן סובייקטיבי, המבחן הוא אובייקטיבי
31 במהותו, לאמור: 'לא קובע מה חושב הנתבע המרגיש עצמו נפגע, אלא הקובע הוא
32 כיצד עלולה החברה לקבל את הדבר שבאותו פרסום".

בית משפט השלום ברחובות

ת"א 64723-03-22 אורגד נ' מירון

תיק חיצוני:

1 20. כן ר': ע"א 740/86 תומרקין נ' העצני פד"י מ"ג (2) 333, 337, שבמסגרתו נקבע כי –

2 "המבחן הקובע הוא, מהי, לדעת השופט היושב בדיון, המשמעות, שקורא סביר
3 היה מייחס למילים".

4
5 21. בע"א 723/74 הוצאת עיתון "הארץ" בע"מ נ' חברת החשמל לישראל פד"י לא (2) 281, 300,
6 נקבעו הדברים הבאים:

7 "הדעה המקובלת היא כי על מנת לקבוע משמעותו הפשוטה או המשתמעת של
8 פרסום בעיני האדם הסביר והרגיל יש לתת הדעת על ההקשר שבו הובאו הדברים
9 הנתענים להיות לשון הרע".

10
11 22. עוד אפנה לעניין נודלמן (פסקה 18) כדלקמן:

12 "אמירות מהוות לשון הרע כאשר קיימת אפשרות אובייקטיבית כי פרסומן עלול
13 להביא להשפלתו של אדם, או לעשותו מטרה לשנאה, בוז או לעג מצד הבריות.
14 משמעות האמירות נלמדת מתוכן, והן מתפרשות על פי מובן הרגיל והטבעי
15 בהתאם לאמות מידה אובייקטיביות. אמת המידה לבחינת האמירה כלשון הרע
16 אינה תלויה בכוונת המפרסם, או באופן בו הובן הפרסום על ידי הנפגע (ע"א
17 1104/00 דוד אפל נ' איילה חסון, פד"י נו (2) 607 (2002) (להלן: ענין אפל), פסקה
18 2). על פי המבחן האובייקטיבי, נבחנת ההשפעה שיש לאמירות על ההערכה לה
19 זוכה האדם בעיני הציבור (ע"א 334/89 רבקה מיכאלי נ' בלה אלמוג, פד"י מו (5)
20 555 (1992) (להלן: ענין מיכאלי), 562; ע"א 809/89 לוטפי משעור נ' אמיל חביבי,
21 פד"י מז (1) 1 (1992) (להלן: ענין חביבי), 7). לצורך גיבוש עוולה בגין לשון הרע,
22 אין צורך להוכיח כי אדם בפועל הושפל או בוז. די שהפרסום עלול היה להביא
23 לתוצאה כזו (אורי שנהר, דיני לשון הרע, התשנ"ז-1997 (להלן: שנהר), 121; ע"א
24 1003/96 מיכאל בן חורין נ' רן לוי, פד"י נו (1) 424 (1998), 434; פרשת בן גביר,
25 פסקה 6 לפסק דיני)."

26
27 23. סקירתני זו לא תהא שלמה אם לא אתייחס לפסק הדין ברע"א 817/23 עמותת חוזה חדש
28 נ' ח"כ מיקי (מכלוף) זוהר (30.5.23), פסקה 34 לחוות דעתו של כב' השופט נועם סולברג),
29 הקובע כי -

30 "נראה שנתר עדיין מקום להסתפק אם הפרסום שעל הפרק ממלא אחר התנאי
31 שלפיו "אדם שנחשף לפרסום היה עשוי לשנות את דעתו על התובע. כלומר

בית משפט השלום ברחובות

ת"א 64723-03-22 אורגד נ' מירון

תיק חיצוני:

1 [ש] הפרסום עשוי לפגוע בכבודו של התובע (גנאים, קרמניצר ושנור, עמוד
2 207);

3 כלומר: עלינו לבחון האם האדם הסביר היה משנה את דעתו ביחס לתובע נוכח הפרסום
4 לגביו.
5

6 24. עולה מן המקובץ עד עתה כי המבחן לפרסום לשון הרע הוא מבחן אובייקטיבי. כלומר:
7 האם האדם הסביר רואה בפרסום זה משום לשון הרע. בעניין זה עלינו לבחון גם את הקשר
8 הדברים, את הקונטקסט. כאשר אדם הוצא מתוך קבוצה, לא ניתן למצוא איזה חוט מקשר
9 בין פעולת ההוצאה מהקבוצה לבין גינוי, ביזוי או השפלתו של האדם שהוצא מהקבוצה.
10

11 25. כן נקבע בסעי' 2 לחוק מהו "פרסום", כדלקמן:

12 "(א) פרסום, לענין לשון הרע – בין בעל פה ובין בכתב או בדפוס, לרבות ציור,
13 דמות, תנועה, צליל וכל אמצעי אחר.

14 (ב) רואים כפרסום לשון הרע, בלי למעט מדרכי פרסום אחרות –

15 (1) אם היתה מיועדת לאדם זולת הנפגע והגיעה לאותו אדם או לאדם
16 אחר זולת הנפגע;

17 (2) אם היתה בכתב והכתב עשוי היה, לפי הנסיבות, להגיע לאדם זולת
18 הנפגע."

19 נחזור על מושכלות יסוד הנלמדות מלשונו של סעי' 2 לחוק: הוראות הסעיף דורשות פרסום
20 בכתב, בעל פה, או בכל צורה אחרת. ניתן לסכם ולומר כי המכנה המשותף של הדוגמאות
21 המובאות בסעיף הוא מעשה אקטיבי של פרסום שמקובע ושניתן להציגו. אני מתקשה
22 לראות כיצד הסרת אדם מקבוצה מהווה מעשה העומד בתנאי הסעיף.
23

24 26. עוד אפנה להוראות סעי' 3 לחוק, הקובעות את הכללים הבאים באשר לדרכי הבעת לשון
25 הרע כדלקמן:

26 "אין נפקא מינה אם לשון הרע הובעה במישרין ובשלמות, או אם היא
27 והתייחסותה לאדם הטוען שנפגע בה משתמעות מן הפרסום או מנסיבות
28 חיצוניות, או מקצתן מזה ומקצתן מזה."

29
30 27. בשולי הדברים אפנה גם להוראות סעי' 11 לחוק הקובעות כי –

31 "(א) פורסמה לשון הרע באמצעי תקשורת, ישאו באחריות פלילית ואזרחית
32 בשל לשון

בית משפט השלום ברחובות

ת"א 64723-03-22 אורגד נ' מירון

תיק חיצוני:

1 הרע, האדם שהביא את דברי לשון הרע לאמצעי התקשורת וגרם בכך לפרסומו,
 2 עורך אמצעי התקשורת ומי שהחליט בפועל על הפרסום, ובאחריות אזרחית ישא
 3 גם האחראי לאמצעי התקשורת...
 4 (ג) בחוק זה - "אמצעי תקשורת" - עתון כמשמעותו בפקודת העתונות (להלן
 5 - עתון) וכן שידורי רדיו וטלוויזיה הניתנים לציבור;
 6 "עורך אמצעי תקשורת", בעתון - לרבות עורך בפועל, ובשידור - לרבות עורך
 7 התכנית שבה נעשה הפרסום;
 8 "אחראי לאמצעי התקשורת", בעתון - המוציא לאור, ובשידורי רדיו וטלוויזיה -
 9 מי שאחראי לקיומם".

10 בהלכה הפסוקה ניתנה הדעת לכך שענייננו בחוק ישן, שנכתב לפני כמעט ששה עשורים ויש
 11 צורך לעשות את ההתאמות הנדרשות לימינו. מכל מקום, אין כל חולק שבהתאם להלכה
 12 הפסוקה, האחריות לפרסום לשון הרע חלה גם באמצעי המדיה המודרניים, ומשכך לא
 13 מצאתי לנכון להידרש לעצם ההחלה של הוראות החוק על קבוצת הווטס-אפ מושא תביעה
 14 זו.

15
 16 28. כעת, כאשר הצטיידתי בהוראות החוק וההלכה הפסוקה, אוכל לבחון את המקרה שלפניי.

17
 18 לימוד על דרך ההיקש מהלכות שונות שעניינן בצורות פרסום שונות

19 29. כפי שציין בצדק ב"כ הנתבעת טרם נמצאה התייחסות בערכאות השונות לתביעת לשון הרע
 20 בגין הסרה מקבוצת ווטס-אפ. משכך, לא נותרת לנו ברירה אלא לכתת רגלינו בין ההלכות
 21 השונות שנקבעו ביחס לפרסומים שונים וללמוד מהן לענייננו על דרך ההיקש.
 22

23 30. ברע"א 1239/19 יואל שאול נ' חברת ניידלי תקשורת בע"מ (8.1.20). להלן: עניין שאול)
 24 נדונה השאלה הבאה:

25 "פרסום שנעשה ברשת החברתית פייסבוק (Facebook) זוכה ל"שיתוף"
 26 (Share) או לסימון הידוע כ"לייק" (Like). באותם מקרים שבהם הפרסום
 27 המקורי עלה כדי לשון הרע, האם ה"דהוד" הנוסף שלו בדרך של שיתוף או
 28 סימון לייק משמש בסיס לתביעת נזיקין? במילים אחרות, האם פעולות השיתוף
 29 והלייק עולות כדי "פרסום" כמובנו בסעיף 2 לחוק איסור לשון הרע, התשכ"ה-
 30 1965 (להלן: חוק איסור לשון הרע או החוק)? זוהי, בתמצית, השאלה שעמדה
 31 במרכז הליך שבפנינו."
 32

בית משפט השלום ברחובות

ת"א 64723-03-22 אורגד נ' מירון

תיק חיצוני:

1 באותו עניין נקבע כי יש לראות בפעולת השיתוף (Share) ברשות חברתיות (בשונה מ-
2 לייק) כ"פרסום" הבא בגדרי חוק איסור לשון הרע, ואשר עשוי להקים עילת תביעה נגד
3 משתמש המשתף תוכן עוולתי. בשולי עניין זה מתייחסת כב' השופטת דפנה ברק ארז בפסק
4 דינה המקיף לסוגיית ה"לייק" וקובעת שאין בלייק משום "פרסום" כדלקמן (פסקאות 42-
5 : (46)

6 "בשלב זה של התפתחות הפסיקה לא יכול להיות ספק כי פעולה ישירה של
7 כתיבת "סטטוס" או "פוסט" ברשת החברתית היא אכן פרסום כמובנו בחוק,
8 ועל כן עשויה להקים עילה לתביעה ככל שיש בו משום לשון הרע.... השאלה
9 המתחדדת בפנינו נוגעת לפעולות שאינן יוצרות מסר חדש ועצמאי ושעיקר
10 מטרתן היא להתייחס לתוכן שפורסם על ידי משתמש אחר ברשת או להדהד
11 אותו, ומכאן המורכבות הכרוכה בהכרעה לגביהן....

12 .... יש להבחין בין פעולת השיתוף לבין סימון הלייק (או סימוני "תחושה"
13 דומים) ולקבוע כי רק הראשונה עולה כדי פרסום כמובנו בחוק איסור לשון
14 הרע....

15 פעולת השיתוף יוצרת מעין "עותק" של הפרסום העוולתי אשר יוצג לחבריו או
16 עוקביו של המשתף ברשת החברתית. מדובר אפוא בפעולה של חזרה על פרסום
17 מסוים החושפת אותו למשתמשים נוספים – בדרך כלל, מי שמצוי ברשימת
18 החברים או העוקבים של המשתף, שאולי לא נחשפו לפרסום המקורי. באופן
19 כללי ניתן לומר כי פעולה של שיתוף עשויה להקנות לפרסום מסוים תפוצה
20 נרחבת ותהודה רבה....

21 מנגד, קשה לראות בסימון לייק יצירת "עותק" של הדברים וחזרה עליהם. אכן,
22 לעתים האלגוריתם של הרשת החברתית מוביל לעדכון של משתמשים נוספים
23 ברשת בדבר התרחשותה של הפעולה, וכפועל יוצא מכך משתמשים אלו נחשפים
24 גם לפרסום המקורי מושא הלייק. אולם, במצב דברים זה אין לומר שהמשתמש
25 עצמו – אשר לא ביקש ליצור עותק של הפרסום המקורי – הוא שחוזר עליו בפני
26 משתמשים אלו, אלא אך משפיע בעקיפין על פעולת האלגוריתם של הרשת
27 החברתית...."

28 הדברים מדברים בעד עצמם: פעולת לייק אין בה משום פרסום לשון הרע, הגם שיש בה
29 משום פעולת תמיכה אקטיבית בפרסום, אולם אין לה תהודה והדהוד של הפרסום
30 המקורי לקהלים חדשים (לעניין זה ר' גם חוות דעתה הקצרה של כב' השופטת יעל
31 וילנר באותו עניין). כל זאת, גם אם אלגוריתם של הרשת החברתית (כמו במקרה
32 שלפניי) מוביל לעדכון המשתתפים. אולם אפילו במקרה זה אין בפרסום לייק משום
33 פרסום. הדברים יפים מקל וחומר לענייננו: ככל שלא היה פרסום אקטיבי ובר קיימא של

בית משפט השלום ברחובות

ת"א 64723-03-22 אורגד נ' מירון

תיק חיצוני:

- 1 לשון הרע הרי שאין בכך משום פרסום כהוראת סעי' 2 לחוק. ויודגש: במקרה שלפניי (בשונה
2 מפעולת ה"לייק") לא פורסם דבר, לא ברמיזה, לא בין השיטין ולא בכל דרך אחרת.
3
4 31. יתירה מכך: דומה כי לא ניתן לומר שיש בפעולת ההסרה אף לא משום פרסום פסיבי, באשר
5 פעולת ההסרה אין בה משום פרסום כלל: אין בה לא הודעה בכתב ולא בעל פה, לא בדפוס,
6 לא בציוור, דמות, תנועה, צליל או כל אמצעי אחר.
7
8 32. כן אפנה לפסק דין שאליו מפנה ב"כ הנתבעת בסיכומיו, ושעניינו בתביעה לפיצוי בגין לשון
9 הרע במקרה של עיקול רכב ע"י עיריה, בת"א 31089-03-12, ויסולי נ' עיריית חיפה ואח'
10 (25.9.16). באותו עניין קבע כב' השופט ערן נוה כי איננו סבור כי יש בכך משום פרסום
11 העולה כדי פגיעה בתובעת. עיקול זה אינו מפורסם ברבים ולכל היותר מי שיודע על כך הם
12 התובעת ואולי מי שהיה רוצה לקנות את רכבה. משכך, הוא קובע כי לא מצא בפעולת
13 העיקול משום פגיעה בשמה הטוב של התובעת. הדברים אמורים מקל וחומר בענייננו, שלא
14 מצאתי כי היה במסגרתו כלל "פרסום".
15
16 33. בשולי חוות דעתה של השופטת ברק ארז בעניין שאול היא מתייחסת לאינטרסים השונים
17 שיש להגן עליהם: כמו האיזון בין הזכות לחופש הביטוי לבין הזכות לשם טוב, שיקולי
18 מדיניות, חשש מפני הצפת בית המשפט, הקמת מחסום דיוני בפני תובע חסר תום לב,
19 העושה שימוש לרעה בהליכי משפט ועוד. מבחינת הסוגיה שלפניי עולה כי מכל אחד
20 משיקולים אלו בנפרד ומכולם יחדיו יש להגיע למסקנה כי אין מקום להגשת תביעה בגין
21 הסרת חבר מקבוצה: אין כאן לא פרסום, לא מעשה אקטיבי, לא מטרה לפגוע, לא מטרה
22 לבזות אדם בעיני הזולת, ולא פרסום לאדם זולת הנפגע. יתירה מכך: משיקולים של
23 מדיניות משפטית אין מקום לקבל הגשת תביעה זו, שיש בה משום שימוש בזכות משפטית
24 שלא בתום לב, כמו גם פגיעה בחופש הביטוי של הרשתות החברתיות. זאת, במיוחד בשים
25 לב לכך שתביעה זו איננה מפרטת את הפרסום שיש בו משום לשון הרע. ויודגש: העובדה
26 שכתוצר לוואי של הליך ההסרה הודיעה המערכת האוטומטית של ווטס-אפ לתובע ולחברי
27 הקבוצה על עצם ההסרה, אין בה כשלעצמה להקים עילת תביעה, באשר אין בכך משום
28 פרסום ע"י הנתבעת, וודאי שבפרסום זה אין כל מטרה לפגוע בתובע.
29
30 34. משכך, אין לי אלא לקבוע כי התובע לא השכיל להצביע על פרסום לשון הרע המקים עילת
31 תביעה.
32
33 35. בשולי הדברים אפנה לפסק דינו של כב' השופט אבישי רובס בת"א (חי') 7685-10-16, צבי
34 (ציקי) אבישר נ' ניר פוטר (27.9.18), שבמסגרתו נקבעה אחריותו של מנהל קבוצת

בית משפט השלום ברחובות

ת"א 64723-03-22 אורגד נ' מירון

תיק חיצוני:

1 פייסבוק לפרסומים פוגעניים של אחרים (ובכללם טרולים, מתחזים) בקבוצה. בהקשר זה
2 הוא קובע (בפסקה 23 לפסק דינו) כי –

3

4 **"ראוי להזהר בהטלת נטל כבד מדי על מנהלי אתרים, שאין באפשרותם לשאת**
5 **בו, ואשר יגרור אחריו פגיעה בחופש הביטוי, רק בשל הסיכוי שלא הוסר באופן**
6 **מייד פרסום שנטען לגביו כי הוא לשון הרע."**

7 כאמור לעיל, משענייננו, במנהלת קבוצה שלא פרסמה דבר, הרי שקבלת התביעה כנגדה
8 תהווה פגיעה אדירה בחופש הביטוי, כמו גם ביכולת הניהול של הקבוצה ובפעילותה.

9

10 36. לא זו אף זו שלא מצאתי בפעולת ההסרה מושא התביעה דנא משום כוונה לפגוע. לעניין זה
11 אפנה לרע"א 5022/13 הרב אמנון יצחק נ' דנון תקשורת בע"מ (8.9.13). שם דן כב' השופט
12 צבי זילברטל בשאלה מתי יוכח יסוד הכוונה לפגוע. השופט זילברטל מבהיר כי –

13 **"די יהיה בקיומה של צפיות שהפרסום המעוול יפגע במושא הדברים על מנת**
14 **שייקבע כי מדובר בפרסום שנעשה בכוונה לפגוע, נמצא שכל פרסום שיש בו לשון**
15 **הרע, בשל טבעו ככזה, ייחשב כפרסום שנעשה בכוונה לפגוע. נדרש, אפוא, קיומו**
16 **של יסוד נוסף, של התנהגות זדונית, של כוונה 'של ממש' לפגוע, שקיומו לא הוכח**
17 **במקרה דנא. לפיכך ניתן, לכאורה, להתבסס על ההלכות שנקבעו לגבי העבירה**
18 **הפלילית של פרסום לשון הרע ....."**

19

20 כאמור לעיל, לא מצאתי כי פעולת ההסרה יש בה משום התנהגות זדונית של ממש שכוונתה
21 לפגוע, ודומה כי אף התובע מודה בכך, שהנתבעת היא שלוחתם של אחרים, כדבריו לפרי
22 צוטטו לעיל.

23

24 37. למעלה מן הנדרש אוסיף, כי הגם שחיוויתי דעתי כי לא מצאתי במקרה שלפניי כל פרסום,
25 וממילא גם לא אמירה פוגענית שיש בה משום לשון הרע, הרי שאין מקום לשמיעת התביעה
26 לגופה, וזאת, נוכח ההלכה שלפיה **כאשר בית המשפט נתקל בקושי פרשני, עליו להעדיף**
27 **את הפרשנות שלפיה הביטוי איננו לשון הרע (ע"א 4534/02 רשת שוקן בע"מ נגד**
28 **הרציקוביץ' פ"ד נח(3) 558, 570, סיפת פסקה 13 לחוות דעתו של כב' הנשיא אהרון ברק).**
29 ברי כי אין מקום לספק בענייננו, אולם גם לו היה קיים ספק כזה הרי שדינו לקולא.

30

31

סילוק על הסף בתביעות לשון הרע

32 38. על פי ההלכה הפסוקה, סילוק על הסף הוא סעד קיצוני ומרחיק לכת. לעניין זה נקבע
33 בהלכה הפסוקה כי –

בית משפט השלום ברחובות

ת"א 64723-03-22 אורגד נ' מירון

תיק חיצוני:

1 "סעד מרחיק לכת מאד, שמטרתו להציב סכר על סף הדיון המשפטי בפני תובע,
 2 המבקש לעבור את הסף, ולהשמיע את ראיותיו ולשטוח את טענותיו לפני השופט
 3 היושב לדין. לפיכך, בבוא בית המשפט להכריע בבקשה כזו, עליו לנהוג זהירות
 4 יתרה ולעשות שימוש באמצעי חמור זה רק באותם מקרים, בהם ברור לו, לשופט,
 5 כי בשום פנים ואופן אין התובע יכול לקבל את הסעד שהוא מבקש על פי העובדות
 6 והטענות העולות מתביעתו... דחיה על הסף תיעשה, רק כאשר בית המשפט
 7 משוכנע, שגם אם היה נשמע הדיון לגופו, אחד דינו – להדחות... למצב העובדתי
 8 והמשפטי, כפי שהוא משתקף מכתבי הטענות שהוגשו על ידי בעלי הדיון, יש
 9 פנים לכאן ולכאן, וישנו סיכוי כלשהו, אפילו קלוש, שהתביעה תתקבל, אזי אין
 10 למחוק תביעה שכזו על הסף..." (ע"א 335/78, יוסף שאלתיאל נ' אריה שני,
 11 25.08.1981).

כן נפסק כי -

12
 13 "די בכך שקיימת אפשרות, אפילו קלושה, שעל-פי העובדות, המהוות את עילת
 14 התביעה, יזכה התובע בסעד שהוא מבקש, כדי שהתביעה לא תימחק באיבה"
 15 (ע"א 36/83 35/83, לאה חסין נ' רחל פלדמן, פ"ד לז(4) 721, 724-725, 1983).

16
 17 39. מכאן, כעולה מהפסיקה, סעד של מחיקת התביעה על הסף הוא סעד קיצוני, אשר רק
 18 במקרים שבית המשפט משוכנע כי דין התביעה להידחות, ייעתר לו בית המשפט, שכן די
 19 באפשרות קלושה שהתביעה תתקבל, כדי שהתביעה לא תימחק או תידחה.

20
 21 40. עם זאת, לא כך הם פני הדברים בתביעת לשון הרע. כידוע, בתביעות שעניינן לשון הרע
 22 נקבעו הלכות ייחודיות, בשל הצורך של הנתבע להתגונן מפני אמירה קונקרטית שלטענת
 23 התובע אמר אותה. משכך, לא ניתן לכלול בכתב תביעה בגין לשון הרע קביעות סתמיות,
 24 שהנתבע איננו יכול להיערך להגנה מפניהן.

25
 26 41. לעניין זה אפנה להלכה ברע"א 2291/12 מרדכי הלפרין נ' חיים איצקוביץ (25.6.12):

27 "יתרה מכך, כאשר מדובר בהוצאת דיבה, המילים (או המעשה, לפי העניין)
 28 מהוות את הבסיס העיקרי להקמת העילה, ובלעדיהן אין. על כן, כבר נקבע, כי
 29 התובע על פי החוק אינו יכול להסתפק בטענה שהנתבע הוציא דיבתו, ועליו לציין
 30 בכתב תביעתו את "פירוט המילים, בכתב או בע"פ, בהן השתמש התובע" ואשר
 31 מולידות לטענתו את עילת התביעה (ע"א 594/66 אהרוני נ' בנק י. ל. פויכטונגר
 32 בע"מ, פ"ד כא(1), 160, 163 (1967); המר' (מחוזי י-ם) 688/66 בנק י. ל.
 33 פויכטונגר בע"מ נ' אהרוני, פ"מ נד 291, 293-295 (1966); ת"פ (מחוזי י-ם)

בית משפט השלום ברחובות

ת"א 64723-03-22 אורגד נ' מירון

תיק חיצוני:

1 [119/53](#) היועץ המשפטי לממשלת ישראל נ' "קול העם", בערבון מוגבל, [פורסם
 2 בנבו] פ"מ ח 396 (1953), בפס' 5 לפסק דינו של השופט ב' הלוי; אורי [שנהר דיני](#)
 3 [לשון הרע](#) 420-421 (1997); ראו גם: Collins v Jones [1955] 1 Q.B. 564, at
 4 (571). אמנם, כאשר פרסום לשון הרע נעשה בכתב, מהווה אותו פרסום "מסמך
 5 מהותי", והתובע צריך לצרפו לכתב התביעה (סדרי הדין האזרחי, בעמ' 177-
 6 (174))

7

8 42. כן נקבע בסעי' (ב"ש) [1268-11-15](#) ליאת שמואל נ' חיצים אגש"ק בע"מ (24.7.16)
 9 כדלקמן:

10 "באשר לתביעת התובעת לפי [חוק איסור לשון הרע](#) – בבר"ע 7192-02-13 די.אס.
 11 פי. גרופ בע"מ נ' אלי אסולין, מיום 26.5.13 סיכמה השופטת לאה גליקסמן
 12 בסעיפים 9 ו-10 להחלטתה את חובת הפירוט המוטלת על תובע בתביעה על פי
 13 [חוק איסור לשון הרע](#), התשכ"ה – 1965:

14 "9. נאמר בספרו של אורי [שנהר, דיני לשון הרע](#) (1997) כמפורט להלן:
 15 "בכתב תביעה במשפט לשון הרע יש להצביע על העובדות המקימות את כל
 16 מרכיביה של עילת העוולה האזרחית, היינו: את מרכיב ה"פרסום"; מרכיב
 17 "לשון הרע"; והעובדות שמהן נגזרת אחריותו של כל אחד מהנתבעים. תובע אינו
 18 יכול להסתפק בטענה שהנתבע הוציא עליו דיבה, והוא חייב לציין בכתב תביעתו
 19 את "פירוט המילים, בכתב או בע"פ, שבהם השתמש הנתבע". כאשר לשון הרע
 20 נאמרה בעל פה, על התובע לציין בכתב תביעתו את המילים המדוייקות שנאמרו,
 21 והוא אינו יכול להסתפק במסירת תוכנו. כאשר פרסום לשון הרע נעשה בכתב,
 22 מהווה אותו פרסום "מסמך מהותי" והתובע צריך לצרפו לכתב התביעה". (ע'
 23 (421).

24 10. בהקשר לחובת הפירוט המוטלת על תובע בתביעה בגין פרסום לשון הרע
 25 נקבע בפסיקה כי - "כאשר מדובר בהוצאת דיבה, המילים (או המעשה, לפי
 26 העניין), מהוות את הבסיס העיקרי להקמת העילה ובלעדיהן אין. על כן, כבר
 27 נקבע, כי התובע על פי החוק אינו יכול להסתפק בטענה שהנתבע הוציא את
 28 דיבתו, ועליו לציין בכתב תביעתו "את פירוט המילים, בכתב או בע"פ, בהן
 29 השתמש הנתבע", ואשר מולידות לטענתו את עילת התביעה..."

30

31 43. הדברים חזרו ונשנו בת"א (ב"ש) [42724-07-17](#) יוסף אנידג'ר נ' יניב הגי (21.2.19)

32 "היעדר הפירוט והביסוס הנדרש מהווה מכשול חמור אף יותר כאשר עסקינן
 33 בעילת תביעה בלשון הרע. על שכמו של תובע המבקש לתבוע בעילת לשון הרע

בית משפט השלום ברחובות

ת"א 64723-03-22 אורגד נ' מירון

תיק חיצוני:

1 מוטלת החובה להצביע ולפרט את כל רכיביה של עילת לשון הרע הנטענת.....
2 (על "הנטל" המוטל על שכמו של תובע בעילת לשון ראו בספרו של שנהר,
3 בעמודים 419-422. ובייחוד, לענייננו, ראו בעמוד 428 והערה 88 וההפניות שם)."
4

5 44. עולה מן המקובץ, כי חרף ההלכה הפסוקה הקובעת כי סילוק על הסף ייעשה רק במקרים
6 קיצוניים, הרי שבמקרה שלפניי לא הוצגה עילת תביעה, לא הוכח "פרסום" או אפילו
7 רמיזה בין השורות ללשון הרע, וממילא דינה של התביעה סילוק על הסף.

תביעת השתקה או תביעה טורדנית וקנטרנית

8
9
10 45. למעלה מן הצורך אדרש לטענת ב"כ הנתבעת בדבר השימוש לרעה בהליכי משפט ע"י
11 התובע, כמו גם הטענה כי ענייננו בתביעת השתקה. באשר לטענה בדבר תביעת השתקה,
12 הרי שטענה זו עלתה בכתב ההגנה והתובע אף נדרש לה בכתב התשובה, כדלעיל, אולם לא
13 מצאתי כי בא זכרה בסיכומי ב"כ הנתבעת. משכך ובהתאם להלכה הפסוקה –
14 "דין טענה שנטענה בכתב הטענות אך לא הועלתה בסיכומים – אם בשל שגגה
15 או במכוון – כדין טענה שנזנחה, ובית המשפט לא ישעה לה" (ע"א 172/89 סלע
16 חברה לביטוח בע"מ נ' סולל בונה בע"מ ואח', פ"ד מז(1), 311).

17
18 46. עם זאת, הטענה כי ענייננו בשימוש לרעה בהליכי משפט נטענת גם נטענת לאורך כל הדרך.
19
20 47. משאלו הם פני הדברים, אתייחס בקצרה לסוגיית תביעת ההשתקה, כמו גם לטענות בדבר
21 התנהלותו של התובע שלא בתום לב: באשר לתביעת השתקה הרי שכפי שנקבע ברע"א
22 1688/18, סרנה נ' נתניהו (15.4.18), מפי כבי' השי' יצחק עמית):

23
24 "טרם התפתחה בישראל דוקטרינת תביעות ההשתקה."

25
26 עם זאת, ברע"א 7426/14, פלונית נ' דניאל (14.3.16) נקבע (ע"י השופט עמית עצמו)
27 כדלקמן:

28 "חשוב שבית המשפט יתן את דעתו, בכל מקרה ומקרה לפי נסיבותיו, לשאלה
29 האם תביעת לשון הרע שבפניו היא תביעה שמטרתה היא אך הגנה על השם
30 הטוב או גם אמצעי להתרעה ולהפחדה מצדו של מי שיש לו נגישות עדיפה
31 למשאבי משפט...."

32
33 48. ומן הכלל אל הפרט: ברי כי לא היה מקום להגיש תביעה מעין זו. הדברים אמורים במיוחד
34 כאשר לתובע נגישות עדיפה למשאבי משפט, ומבלי להכריע בסוגיית תביעת ההשתקה,

בית משפט השלום ברחובות

ת"א 64723-03-22 אורגד נ' מירון

תיק חיצוני:

1 שעניינה נזנח, כאמור, ונוכח הפסיקה הנוהגת בישראל. דווקא התובע, כמשפטן האמון על
2 קריאת החוק ועל ההלכות הפסוקות שהובאו לעיל, לעיין באלו עובר להגשת תביעתו.
3 בהקשר זה אין מנוס מלהתייחס לסוגיית השימוש לרעה בהליכי משפט, בהתאם לתקנה
4 151(ג) לתקנות סדר הדין האזרחי, תשע"ט-2018, במסגרת פסיקת הוצאות המשפט. בשולי
5 עניין זה אעיר כי התובע עצמו היה מודע לקלישות טענותיו וניסה את מזלו, כפי שהדברים
6 עולים מדבריו (בעמ' 1, ש' 19-21 לפר'):
7

8 **"אני מוכן לעבור את כל ההליך ושהתביעה תידחה בסופו של דבר."**

9 **מחיר האמת אם הוא ידרוש ממני לשלם הוצאות אבל האמת תצא לאור בסופו של**

10 **דבר – אני מסכים. ויש סיכוי שאני אנצח."**

11 מנגד, לנתבעת אין את הנגישות להליכי המשפט כמו לתובע, והיא הסתכנה בחיובה במלוא
12 הסכום הנתבע, וכל זאת, כאשר גם התובע עצמו מודה כי היא הופעלה ע"י אחר (ש' 16,
13 שם). ברי כי בנסיבות העניין, אין מנוס מלהתחשב בדברים אלו במסגרת פסיקת ההוצאות.

14 סוף דבר ותוצאה

15 49. אשר על כן ולאחר שלא מצאתי כי התובע הצביע על עילת תביעה, כמו גם לא עמד בהוראות
16 ההלכה הפסוקה, ולא השכיל להבהיר כיצד יש בהסרתו מקבוצה משום פרסום המנוגד
17 להוראות סעי' 2 לחוק, וכיצד יש בפרסום זה (ככל שניתן לראות בו משום "פרסום") כוונה
18 לפגוע, או אפילו פגיעה אובייקטיבית, הרי שאין מנוס מלהורות על סילוק תביעתו של
19 התובע כבר בשלב זה. ויודגש: משענייננו בתביעת לשון הרע הרי שעל יסודות התביעה
20 להופיע כבר בשלב של הגשת כתב התביעה. כתב התביעה נעדר כל פירוט וביסוס הנדרשים
21 ובכלל זה, החובה להצביע ולפרט את כל רכיביה של עילת לשון הרע הנטענת. כאמור לעיל,
22 התובע לא עמד בכך.

23 משכך, אני מורה על סילוקה של התביעה על הסף.

24
25 50. בשים לב לכך שבמסגרת ההליך התקיים דיון מקדמי בלבד ללא ניהול הוכחות, ולאחר עיון
26 בסיכומי הצדדים, ונוכח האמור בפרק הקודם, אני מורה לתובע לשאת בשכר טרחת עו"ד
27 ב"כ של הנתבעת בסך של 7,500 ₪ בלבד. כן יישא התובע בהוצאות הנתבעת עצמה בסך של
28 1,000 ₪. בנסיבות העניין, אני מורה על פטור ממחצית שניה של האגרה ועל החזר יתרת
29 האגרה.

30 זכות ערעור לבית המשפט המחוזי מרכז בלוד בתוך 60 ימים מהיום.
31
32

בית משפט השלום ברחובות

ת"א 64723-03-22 אורגד נ' מירון

תיק חיצוני:

המזכירות תדוור את פסק הדין לצדדים ולב"כ.

1
2
3
4
5
6
7
8

ניתן היום, כ"ט אב תשפ"ג, 16 אוגוסט 2023, בהעדר הצדדים.

ישראל פת, שופט

9
10

